

Ljubiša Đorđević iz Igroša, opština Brus, sa svojih četrnaest godina je među najmlađima, ali sigurno i među najboljim frulašima u frulaškoj sekciji KUD „Kopaonička frula“, koju godinama uspešno vodi majstor frule, gospodin Milutin Cvejić Cveja.

Ljubiša je odličan učenik osmog razreda osnovne škole, a sa frulom je počeo da se druži pre samo dve godine. Koliki talenat nosi u sebi ovaj dečak govori činjenica da je već prve godine sviranja na ovom najstarijem instrumentu u istoriji čovečanstva, osvojio prvu nagradu u svojoj kategoriji, na desetom Saboru frulaša u svojem selu Igroš, jednom od najvećih ove vrste u zemlji. Time je dobio priliku da učestvuje na najvećem od svih takmičenja u ovom drevnom instrumentu, na 30. Saboru frulaša Srbije „Oj, Moravo“ u Prislonici. Učestvovao je i na jedanaestom Saboru frulaša pod Kosmajem, u Sopotu i osvojio treće mesto u duetima.

Ljubiša je ovaj instrument, kaže, zavoleo zbog njegovih neopisivih tonova i mogućnosti da sve ono što može da otpeva, na frulici zvuči još lepše, plemenitije. Može da odsvira i ono što ne može da otpeva, neke milozvuke i treperenja, nedostupna ljudskom glasu.

Iz tog razloga više voli da svira kola od pesama, jer pokret ljudskog tela vernije može da isprati glas frule, nego što je to dato ljudskom glasu.

Družeci se sa frulom, još intenzivnije je počeo da se druži sa vršnjacima, i kaže:

- U našem KUD-u je i radno i zabavno.

Voli da svira i pokušaće da osvoji još brojne nagrade, ali smatra da je suviše mlad za donošenje nekih konačnih odluka. Možda će tas prevagnuti na stranu da upiše gimnaziju, možda će prevagnuti da upiše muzičku školu - odsek frula.

Sebe zamišlja u formatu jednog umetnika, kakav je Bora Dugić i da sa frulom, svirajući, obiđe svet.

Za sada je pokazao kako jedan mali dečak iz naselja Igroš, u kojem živi nešto preko 500 stanovnika, može da se poigra sa zvukom jednog instrumenta koji mnogi misle da znaju da sviraju, a zapravo se svodi na manje uspešne ili neuspešne pokušaje.

Voli kada mu se ljudi posle nastupa obrate hvaleći njegovo umeće. On skromno odgovara da mu je najvažnije da započeto odsvira do kraja, tačno, onako kako je on to zamislio da treba, da prenese na publiku to nešto za šta će ga nagraditi aplauzom.